

WAAROM NOG EEN VREEMDELING OP DE AARDE?

DOOR

Ds. G. BOER

HERV. PREDIKANT.

TE GOUDA

L. S.

Op verzoek van gemeenteleden heb ik de preek, gehouden op Nieuwjaarsmorgen 1 Januari 1952, in de St. Janskerk te Gouda, beschikbaar gesteld om gedrukt te worden. Wie enigermate weet, hoe moeilijk het is een preek –gehouden van een schets -later uit te schrijven, zal het vergeven, wanneer niet alles woordelijk gelijk is. De hoofdzaak is echter dezelfde. Debaten ervan komen ten goede aan een fonds dat allerlei belangen behartigt. Deze prediking heeft geen andere bedoeling dan de gemeente en de kerk te dienen met en te bewaren bij het Woord. Wanneer velen ontwaken uit de zinsbegoocheling voortkomend uit de geest van deze tijd en de gevaren daarvan gaan zien en weer gaan vragen naar 't Woord Gods, zal ik mij daarover ootmoedig verwonderen. God de Heere verheerlijke er Zichzelf door, zegene Zijn Woord aan ons hart, make ons in deze ontzagwekkende tijden tot vreemdelingen op aarde. Hij lere ons dit pelgrimslied uit Ps. 119.

Gouda, 9 Januari 1952. G. BOER.

ORDE VAN DIENST.

- Votum en Zegengroet.
- Ps. 119 : 1 en 2.
- 12 artikelen.
- Schriftlezing Ps. 119 : 1-25.
- Gebed.
- Tekst: Ps. 119 : 19: Ik ben een vreemdeling op de aarde, verberg Uw geboden voor mij niet.
- Ps. 119 : 3, 9 en 10.
- Prediking.
- Ps. 25 : 2 en 4.
- Ps. 84 : 3 en 6.
- Zegenbede.

Gemeente,

Ps. 119 is de langste psalm in onze bundel. Hij is wel eens genoemd 't A.B.C. der godzaligheid. Vele ouders lieten vroeger de kinderen deze psalm uit de Bijbel of ook wel uit de berijming uit 't hoofd leren. Dat was, en waar dit nog gebeurt, is dit een goede gewoonte. U vindt deze psalm misschien wat langdradig, wat eentonig? Dan vergist gij u! Velen zijn in onze gejaagde tijd en wat kortademig geworden en nemen de moeite niet om deze psalm geheel te lezen of de verzen in de berijming in zich op te nemen. Hier is een man aan 't woord, die de gehele weg der zaligheid blootlegt. U vindt daarin zijn ontmoetingen, zijn afwisselende zielsgestalten, zijn oefeningen in de praktijk. Hoe duidelijk blijkt hieruit zijn ootmoedige vreze Gods! Met welk een hoogachting spreekt hij over de Heere, hoe hartelijk en diep is zijn betrekking op de Heere, op Zijn Woord, op Zijn getuigenissen en inzettingen.

In al zijn zonden en afdwalingen blijft hij een liefhebber van God. Hij begint met te prijzen de oprechten van wandel, die in de wet des Heeren gaan, die Zijn getuigenissen onderhouden en Hem van ganser harte zoeken. Hij eindigt met de smeekbede: Laat mijn ziel leven en zij zal U loven en laat Uw rechten mij helpen. Hij zelf is een verloren schaap, dat door de Herder gezocht moet worden. Wat een diepe kennis van eigen zondig hart, van zijn verborgen afdwalingen; wat een ootmoed en geringheid in eigen ogen! Wateen afhankelijkheid en dringende behoefte om door de Heilige Geest ontdekt, geleerd, bestuurd en vertroost te worden, ja om *in alles* geholpen te worden. Waar en bij wie vinden wij dit alles? Wellicht zou iemand menen, dat dit alles op een bepaalde leeftijd voorkomt. Om dit te voorkomen, legt de dichter zijn gehele leven bloot. Hij begint met de jeugd. Waarmede zal de jongeling zijn pad zuiver houden? zo luidt de vraag en 't antwoord is uit zijn volle hart: Als hij dat houdt naar Uw Woord! Dan gaat hij voort en komt aan alle voorkomende gevallen van het leven, opdat waar zou zijn: De godzaligheid is tot alle dingen nut en heeft een belofte voor dit en het toekomstig leven. Hoor hem bidden in vers 17: Doe wel bij Uw knecht, opdat ik leve en Uw Woord beware! Zonder dit weldoen, zonder deze weldadigheid Gods kan hij niet leven. Hij wil leven, alleen om 't Woord te bewaren. Daartoe is echter weer nodig, dat zijn ogen verlicht worden, ontdekt worden om te aanschouwen de wonderen van Gods Wet! Ja, gemeente, dat is een rijk leven wanneer ge van de ene behoefte tot de andere gebracht wordt en deze biddende en smekende neerlegt voor Gods genadetroon. Deze psalmist had nog maar een klein gedeelte van onze tegenwoordige Bijbel, maar hij hield het weinige meer in waarde dan velen onzer de gehele Bijbel. Welk een schatten zijn in 't Woord verborgen en hoe nodig is het geestelijk vermogen om te zien, ze op te merken en te genieten. Dan volgt zijn betuiging: Ik ben een vreemdeling op aarde; verberg Uw geboden voor mij niet (vers 19).

Gemeente, dat is een aangrijpende belijdenis, die wij op deze Nieuwjaarsmorgen van het jaar onzes Heeren 1952 mogen overdenken. Wij zijn een nieuwe jaarkring binnentreden en staan een ogenblik stil. Gisteren keken wij achterom, vanmorgen zien wij voor ons uit. Hebben wij ook al omhoog gezien? U hebt wellicht nieuwe plannen, nieuwe idealen, nieuwe en oude wensen. Nu komt u vanmorgen een man tegen, die u zegt: Ik ben een vreemdeling op de aarde, verberg uw geboden voor mij niet! Merkwaardige belijdenis. Immers wie gevoelt zich hier op aarde niet thuis? Wij zijn uit de aarde genomen, uit het stof der aarde zijn wij geformeerd. Stof zijn wij en, tot stof keren wij weer. Met al de vezelen van ons bestaan zijn wij aan deze aarde verbonden. Wij gevoelen ons soms wonderlijk één met deze aarde en zijn aardsgezind tot en met, uit de aarde aards! En nu komt hier iemand zeggen: Ik ben een vreemdeling op de aarde. Dat geluid verstaat de wereld niet. In haar midden weerklinkt de roep: Trouw aan de aarde. Komt ze zulk een zonderling tegen, dan gaat ze schouderophalend verder en zegt: De man is niet wijzer! Maar, wat erger is, dit geluid verstaat de verbasterde kerk van onze dagen ook bijna niet meer. Ook binnen haar wanden wordt deze belijdenis weersproken en zonderling geacht! Ook in 't mid-

den van haar worden allerlei geluiden vernomen, die op zijn minst vals klinken ten opzichte van de toon, die hier wordt gehoord. Trouw aan de aarde! wordt gezegd. Geen mystisch hemelverlangen. Geen trillende tonen van dat bekende kerkorgel met die beruchte engeltjes erop, die de mens in een gevoelige stemming proberen te brengen en hem de aarde doen vergeten. Een andere stem roept de gedachte aan 't Rijk te binnen. 't Gaat niet om de hemel, 't gaat niet om de aarde, maar 't gaat om 't Rijk. Dat Rijk zal straks doorbreken en wij moeten allerlei sociale hervormingen invoeren, op dat 't Rijk straks kome. Straks zijn wij in 't Rijk!

Een ander geluid: Geef de mensen door allerlei maatregelen een goede boterham en zij hebben een bodem, waarop het godsdienstig leven zich ontwikkelen kan. Wat leert de praktijk echter?

Wij haasten ons weer een andere stem te horen: Weg met de antithese, weg met de tegenstelling tussen Christenen en niet Christenen. Geen christelijke ghettovorming. Geen pogingen tot de afzondering, maar doorbraak op alle terrein. Trouw aan de aarde! Nog een andere stem: Wij zijn op zoek naar een nieuwe mens~beschouwing. De christelijke school is ons ideaal niet. Door middel van een nieuwe mensbeschouwing moeten wij komen tot een doorbraak van de oude tegenstelling tussen de openbare en christelijke school. Wij zoeken een nieuwe humaniteit! Hardegarijp een teken! 't Gaat vandaag om de menselijkheid van de mens. Gigantische machten bedreigen de mens, daarom een verbond gezocht met het humanisme, dat ook voor de menselijkheid van de mens opkomt. Geen rechte lijnen. 't Kan zo, maar 't kan ook anders!

Ook deze stem: Wij moeten open staan voor wat de aarde te bieden heeft. Een Christen moet met zijn tijd mee. Hij moet op twee klokken tegelijkertijd kijken: op de klok van zijn Vader in de hemel en op de klok van de wereld, waarin hij leeft. Ook deze stem: Christen zijn in deze tijd en sport en spel, muziek en blijdschap, sluiten elkaar niet uit. Daarom op naar een spannende en vrolijke revue en een toneelstuk in de schouwburg. Nog nooit vertoond! Waarom geen volksdans, waarom geen film, geen toneel. geen bonte avonden?

Hoor ook deze stem: Gelukkig is de tijd voorbij van de bleke jongeling, die op de J.V. een inleiding houdt over de Bijbelse, kerkelijke of vaderlandse geschiedenis. Wat een vogelverschrikker! Wat een taaie en vervelende boel! Hoera! wij zijn ervan verlost, wij zijn weer midden in het volle leven gekomen! Wij doen aan alles mee! --Wij zijn -- zonder dat wij het weten -- puinruimers geworden van de brokstukken van de christelijke zede en wij ruimen de resten van de Zondagsviering op! Wij zijn straks dat bekende geslacht, dat van onze christelijkheid geen last meer heeft, dat van ons geen offers meer vraagt. Wij worden met van alles en nog wat bezig gehouden en ruimen straks de laatste resten van onze christelijkheid op. Wij weten hoe 't hoort. De kerk moet nog veel meer verwereldlijken, dan krijgt ze gehoor bij de buitenkerkelijken. Wij gaan 't Evangelie verkondigen door middel van de film en door middel van Kerst- en Paasspelen!

Ziehier gemeente -- zo allerlei geluiden uit de... kerk. 't Is toch te begrijpen, dat deze man met zijn belijdenis: **Ik** ben een vreemdeling op de aarde, een vreemde eend in de bijt is en allerlei reacties op roept. Dat is een man, die niet met zijn tijd mee kan, een hopeloos ouderwets man. Dat is er een uit de nachtschool! Hij is niet actueel! Wie heeft er nu gelijk? Want 't is niet allemaal tegelijk waar! Dat begrijpt u wel. U begrijpt misschien wel met mij, dat dit alles geschreven en gezegd wordt, maar u staat voor het raadsel hoe dit alles met de Bijbel te rijmen is. Dat de wereld zo spreekt is te verstaan, maar dat in de kerk zulke geluiden worden vernomen, is ontstellend, benauwend en schuldig. Laat ons God bidden om het te houden met deze man! Want dit is een man Gods. Sterker: hier spreekt God door Zijn Heilige Geest. **Ik** ben een vreemdeling op de aarde. Ja, zegt u, dat zijn wij allen. Niet zo vlug, want dat zit nog. Zeker, wij zijn allen op reis. Wij gaan sterven! Wij gaan naar ons eeuwig huis! 't Is de mens gezet eenmaal te sterven en daarna het oordeel. Leven wij daarbij? Leven wij als pelgrims met de staf in de hand? Daar is het ver vandaan! Van nature is 't bij ons precies omgekeerd. Dan zijn wij thuis op deze aarde en een vreemdeling voor God en een vreemdeling in ons hart. Wat een gewoel en gewroet op deze aarde, totdat wij er in vallen! Hoe wordt 't leven beheerst door de vragen: Wat zullen wij eten, wat zullen wij drinken en waarmede zullen wij ons kleden? Wat een ontevredenheid en onvergenoegdheid, wanneer een mens 't hier niet vindt. Een mens zoekt 't overal. behalve bij God. Wij zijn uit God gevallen en kennen God niet meer, hebben de wereld lief.

Hoe wordt een mens een vreemdeling op de aarde? Alleen door een machtig werk Gods. Want er is er Een op deze aarde gekomen, die niet van beneden. maar van boven was. Hij was niet van en uit deze wereld, maar van de hemel. .Toch had Hij deze aarde lief Daartoe is Hij mens geworden. Hij is vlees geworden! Hij, die de wereld droeg door het Woord van Zijn kracht, werd gedragen in Maria's schoot. Hij kwam tot Zijn aarde, die van Hem vervreemd was. 't Was Zijn aarde, want de aarde is des Heeren, mitsgaders haar volheid. Hij is incognito gekomen, als een Koning in een slavenkleed. Op deze aarde is Hij niet trouw geworden aan deze aarde, maar is Hij trouw gebleven aan Zijn Vader in' de hemel. Hij is trouw gebleven aan Zijn Woord, aan Zijn bevel. Zo is Hij de tweede Adam geworden, die op deze aarde God de eer heeft gegeven, Gods Woord en Wet heeft bewaard en de straf van de eerste Adam heeft gedragen. Hoe had Hij de eer des Vaders liever dan de koninkrijken der aarde. Toen de satan Hem als in een ogenblik al die koninkrijken toonde voor één knieval, riep Hij uit: Ga weg van Mij satan! Want er is geschreven: Gij zult de Heere, uw God, aanbidden en Hem alleen dienen:

Hij ontmoette hier niets dan tegenstand en vijandschap. Want deze aarde ligt in 't boze; De Vorst der duisternis is haar overste. Zijn werking is er overal. in alle opzichten en in alle omstandigheden.

Zo is de Heere Jezus Christus hier Vreemdeling geworden.

Een Vreemdeling - want geen plaats voor Hem bij de geboorte.

Een Vreemdeling - want geen plaats voor Hem in Palestina.

Zijn ouders moeten vluchten naar Egypte.

Een Vreemdeling - geen plaats voor Hem onder de mannen van de wetenschap.

Een Vreemdeling - geen plaats voor Hem in de godsdienst van Zijn dagen.

Een Vreemdeling - geen plaats voor Hem onder Israël, geen plaats voor Hem in 't Romeinse Rijk, geen plaats voor Hem op de aarde, -weg me.t Hem. Toen is Hij als een uitgeworpene aan 't kruis geslagen.

Maar zo en zo alleen overwon Hij deze aarde. Zo heeft Hij de aarde teruggebracht aan Zijn Vader, zodat het woord: De aarde is des Heeren, mitsgaders haar volheid, nog dieper klank verkrijgt. Aan 't kruis heeft Hij over alle machten getriomfeerd en ze naakt uitgetogen en aan 't kruis geslagen. Al haar overheden en machten zijn Hem onderworpen. Duivel, dood en hel, de zonde liggen als overwonnen vijanden aan Zijn voeten. Nu is Hem alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Hij zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen.

Wat zien wij van dit alles, gemeente? Met 't blote oog niets. Nog altijd is de satan grote macht gelaten. Nog altijd regeert de haat. de tweedracht. viert het onrecht hoogtij! Nog altijd wil de satan zijn heerschappij handhaven en de verborgen heerschappij van Christus omsluieren. De voltooiing van 't heilswerk wacht op de jongste dag. Dan zal Christus Zijn verborgen heerschappij voor aller ogen zichtbaar maken.

Ik ben een vreemdeling op de aarde. Dat zegt de dichter van Ps. 119. Hoe kan dit? Alleen door een daad Gods. Ook dit is een wonder. Denk aan Abraham. Hij woonde en was thuis in Ur der Chaldeën. Daar komt God tot hem en roept hem: Ga gij uit uw land en uit uw maagschap en ga 'naar het land. dat Ik u wijzen zal. Dat was een krachtadige inwendige roeping. die - gepaard met geloof - Abraham overmeestert en hem doet gaan. Abraham komt in Kanaän. het beloofde land. Raakt hij daar thuis? Neen! Hij woonde in 't land der belofte als in een vreemd land. Met Izaäk en Jacob was hij een vreemdeling en woonde in tabernakelen. Wonderlijk! In Kanaän - toch gasten en vreemdelingen! Zij verwachtten de stad. die fundamenten heeft welker Kunstenaar en Bouwmeester God is. Jacob spreekt voor de Faraö van de dagen der jaren zijner vreemdelingschappen. Al de bijbelheiligen zijn op de doorreis. Petrus weet. dat de aflegging van zijn tentwoning (tabernakel) aanstaande is. De psalmist is familie van al deze mensen. U ook? Daarvoor is een nieuwe geboorte. een geboorte van boven. Een wedergeboorte nodig! Wij moeten opnieuw geboren worden - gemeente - om op deze aarde een vreemdeling te worden. Daarvoor is ons dezelfde krachtadige inwendige roeping nodig als Abraham. waardoor wij zoeken de dingen die boven zijn. niet die van deze aarde zijn. Paulus zegt. dat het bewijs van zijn burgerlijke stand in de hemel is. waar Christus is aan de rechterhand Gods. Alleen Christus, die om de aarde te gewinnen, de hemel verliet, leert ons een vreemdeling te worden op de aarde om Hem te gewinnen.

Wanneer wij - jongens en meisjes - één keer goed gekerkt hebben, zijn wij ons leven lang voor de wereld bedorven. Wanneer éénmaal de schellen ons van de ogen gevallen zijn en het schijnschoon van deze aarde zonder God ons is getoond en daartegen over de belofte van een eeuwig, onvergankelijk Koninkrijk voor ons hart is opengegaan, worden wij vreemdelingen op deze aarde; Want dan merken wij op onze verlorenheid, die zo groot is, dat wij nooit meer ergens blijvend vergenoeging in vinden kunnen. Dan worden wij zulke ongelukkige mensen. die zich op de aarde niet thuis gevoelen en de hemel voor zich gesloten vinden. totdat u bij Hem terecht komt die tussen hemel en aarde hing om zulke zwervers toe te roepen: Komt allen tot Mij die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven. . Alleen hier vinden wij rust voor onze moegestreden ziel. Dan komt de éne vreemdeling bij de Andere Vreemdeling en legt de Heilige Geest een band, die nooit meer verbroken wordt, die van boven gelegd wordt en van boven ook steeds weer wordt aangetrokken.

Kunt u het altijd nog buiten Hem stellen? Daar is in de drieënige God zulk een rijkdom voor een verloren mens, dat u onweerstandelijk. machtig geboeid wordt door Hem, in Wien al de volheid der godheid lichamenlijk woont en uitroept: Geef mij Jezus of ik sterf. buiten Jezus is geen leven. maar een eeuwig zielsverderf. Zalig dat volk dat thuis raakt door Hem in de hemel en een thuis heeft gekregen! Wat geen oog heeft gezien, wat geen oor heeft gehoord, wat in het hart van geen mens is opgeklommen. dat heeft God bereid dien. die Hem liefhebben. Tot al deze vreemdelingen zal de Heere Christus eenmaal zeggen: Komt in. gij gezegenden des Vaders en beërft dat Koninkrijk, dat voor u weggelegd is van voor de grondlegging der wereld. Ja - gemeente - het is nog wonderlijker! Want de hele Kerk Gods staat onder deze toezegging: Wij verwachten naar Zijn belofte een nieuwe hemel en een *nieuwe aarde* waarop gerechtigheid woont. Alles wordt hier wonderlijk! Immers wie deze aarde leert achterstellen bij Christus. wint alles, ontvangt de hemel en de aarde!

Maar een ieder, die deze aarde vasthoudt, verliest alles, verliest de hemel en de aarde en houdt over de buitenste duisternis! Want de boosdoeners zullen uitgeroeid worden; maar die de Heere verwachten, die zullen de aarde erfelijk bezitten. (Ps. 37).

Gemeente, zijn wij vreemdelingen op de aarde? De Heere Jezus zegt: Waar Uw schat is, daar zal Uw hart zijn. Onderzoek U zelf op dit punt! Waarvan is Uw hart vol? Waar is Uw schat? Wanneer Christus Uw schat is geworden, zult u in de wereld en toch niet van de wereld zijn. Christus is voorgegaan en Hij zegt tot al de Zijnen ook vanmorgen: In het Huis Mijns Vaders zijn vele woningen; Ik ga heen om U plaats te bereiden. God de Heilige Geest gaat ook vanmorgen uit om te overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. Door dit Zijn Woord snijdt Hij in Uw hart, oordeelt en richt U. Hij snijdt af Uw liefde tot de zonde, Uw liefde tot de wereld, en stort de liefde tot God en Zijn deugden uit. Dan leert u alle dingen als schade en druk waarden om de uitnemendheid van Christus. Dat - gemeente - blijft niet verborgen, dat komt openbaar. Dan gaat u een andere gang, dan krijgt u een andere weg, dan ontvangt u een andere spraak, omdat u innerlijk veranderd wordt. Dan wordt u een pelgrim, die bedekt en overdekt met zonden en schuld, de kruisweg leert bewandelen. Wat zou het groot zijn, wanneer er vanmorgen voor de engelen Gods gejuich ontstond over één zondaar, die zich bekeert. Verstaat gij het vrome of goddeloze wereldzoeker: Wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint en hij lijdt schade aan zijn ziel?

Wees gewaarschuwd, immers het uitnemendste van dit leven is moeite en verdriet, want het wordt snel afgesneden. Hoevelen onzer wandelen nog op de brede weg. 'k Mag U vanmorgen een raad geven: Strijd om in te gaan door de enge poort. Want breed is de weg en wijd is de poort, die naar het verderf leidt en velen zijn er, die daarop wandelen. Maar eng is de poort en smal is de weg, die naar het leven leidt en weinig en zijn er, die deze vinden. Hoort het gemeente, *Christus!* zegt: De poort is eng en de weg is nauw. Niet een mens, maar God van de hemel getuigt U dit. Wie de enge poort wijd maakt en de wijde poort verzwijgt, die naar het verderf leidt, komt in strijd met dit getuigenis. Zie toe op U zelf, of u op de goede weg zijt, want velen wandelen anders, van wie ik U dikwijls gezegd heb en vanmorgen ook wenende zeg, dat zij vijanden van- het Kruis van Christus zijn. De boom wordt tenslotte aan zijn vruchten gekend.

1 Januari 1952. Wij zien vooruit. Een nieuw jaar is ingegaan. Een vreemdeling te zijn op de aarde. Dat is wat! Over de aarde te gaan en te zeggen: **Ik** ben hier niet thuis. U hebt een gezin: man, vrouw, kinderen, ouders, verloofde. Wat is er op deze barre aarde liefelijker dan het gezinsleven? Wat is meer hechtend aan deze aarde dan huwelijk en gezin? En midden in dit alles overvalt U dat heimwee en u zegt: niet thuis. U hebt Uw werk. u doet dat met lust en liefde en u zegt: Niet thuis. U hebt een vaderland, dat u liefhebt en u zegt: niet thuis. Is dat waar in ons leven? Want dit alles kan ons in dit jaar ontnomen worden. Wanneer ons dit *alles* in dit nieuw begonnen jaar eens afgenomen wordt. houden wij dan nog iets over? Gode zij dank, wanneer wij Asaf mogen nazeggen: Bezwijkt dan mijn vlees en mijn hart, zo is God de rotssteen des harten en mijn deel in eeuwigheid! Hoe nodig is dan éénmaal voor 't eerst, maar dan ook telkens opnieuw door het Woord Gods gewekt te worden! Daartoe gemeente is veel gebed nodig! Veel dingen kunt ge laten rusten, maar voor alle dingen de tijden van afzondering en meditatie, Nergens wordt U aardsgezindheid ontdekt dan voor Gods Aangezicht. Hoor deze man bidden. Hoe kleeft mijn ziel aan 't stof. Ai maak mij levend naar Uw Woord! Hoe nodig is ons de Heilige Geest om ons aan onze rechte nood te ontdekken en onze vreemdelingschap te beleven. Wie klagen er meer over hun verkleefd zijn aan de aarde, dan zij, die vreemdeling zijn geworden?

Het is een jaar, waarbij de Heere vermaant: Werkt Uw zelfs zaligheid met vreze en beven, want het is God, die in U werkt het willen en het werken naar Zijn welbehagen. Het is een jaar van strijd met de bestrijder, die ons van de rechte weg wil afbrengen. Wanneer onze voeten gericht worden op de weg des vredes, ontbrandt de strijd. Hoeveel voetangels en klemmen legt de Vorst der duisternis niet op onze weg? Hoe nodig is het ons voortdurend te bidden: Leid ons niet in verzoeking. Maar verlos ons van de Boze! Een jaar van strijd met de wereld in haar vrome en goddeloze gedaante. Hoe nodig is ons voortdurend te bidden: Verlos ons van de bekoring van deze tegenwoordige wereld? Wij hebben in deze wereld allen maar te rekenen op verdrukking, tegenstand en haat. Wanneer wij werkelijk niet van deze wereld zijn, hebben wij op haar haat te rekenen! Maar dan moogt u nog meer rekenen in 't waarachtig geloof op de bemoediging: Hebt goede moed, want *Ik* heb de wereld overwonnen. Dan moogt ge horen: Zalig, zo U de mensen smaden en allerlei kwaad van U spreken om Mijnentwil. Weet dat de wereld Mij eer gehaat heeft dan u! Een jaar -- gemeente -- van strijd met de arglistigheid en bedrieglijkheid 'van ons eigen hart. Wie op zijn hart vertrouwt, op zijn orthodoxe hart, op zijn gereformeerd hart, is een zot. Het vreemdelingschap op deze aarde houdt in de worsteling met het lichaam des doods, met de wet der zonde en des vleses. Wij hebben gemeente, te waken tegen de zorgvuldigheden van het leven, de begeerlijkheid van het vlees, opdat het zaad van 't goede Woord Gods niet verstikt worde! In dit vreemdelingschap volgt de bede: Verberg Uw geboden voor mij niet!

Merkwaardig! Hij vraagt naar de geboden! Hij vraagt naar de Wet! Niet naar 't Evangelie? Ach nee gemeente, de Wet des Heeren komt in de Schrift op allerlei wijzen voor. De Wet heeft een aanklagende, dodende kracht voor ons eigengerechtig en hoogmoedig bestaan. De Wet laat ons zien, dat het tot in der eeuwigheid onmogelijk is in vrede met God te leven. Het is Christus alleen die ons in genade aanneemt. Nooit worden wij van de vloek der Wet verlost tenzij Christus ons wordt bekend gemaakt als de Volbrenger der Wet. Veel is er de laatste tijd geschreven over de verhouding van Wet en Evangelie. Men keert de verhouding van Wet en Evangelie om en spreekt van Evangelie en Wet. Eerst het Evangelie en dan de Wet, eerst het Kruis, dan de vloek. En het gevolg is dat men noch het Kruis noch de Wet leert kennen. De dodende kracht van de Wet wordt niet meer doorleefd, evenmin de bevrijdende kracht van het Evangelie gekend! En met het Evangelie raakt men hoe langer hoe meer de Wet kwijt als een leidende kracht in het leven. Van het der Wet gestorven zijn om Gode te leven van het geworden zijn van een andere Man: Christus, hoort men schier niet meer. Daarom houden wij ons aan de Schrift, en zien hier de Wet als onderwijzing in het leven des geloofs. Want Christus verlost ons waarlijk niet om naar het vlees te leven, maar naar den Geest. Hij verlost ons waarlijk ook niet om nu door eigengemaakte werken Hem te verheerlijken! O neen! Hij verlost ons om naar Zijn geboden te vragen!

De psalmist is een vreemdeling op de aarde. Hij weet de weg op aarde niet. Hij kent de landswetten niet. Die moet Hij horen. Hij heeft een gids nodig. Nu zijn die geboden als palen langs de weg. Gij zijt in een vreemd land op een vreemde weg en 't is donker. Links en rechts van de weg staan witte paaltjes, de bochten zijn met reflectors verlicht. Er zijn groene en rode lichten, tekenen, die er op wijzen, dat ge moogt doorrijden of moet stoppen. :Richtingwijzers, die U verder de weg wijzen! Verberg Uw geboden voor mij niet. Dit is een belijdenis van eigen onkunde en dwaasheid. Heere ik versta ze niet naar geestelijke zin en betekenis. 't Is rechtvaardig wanneer Gij Uw geboden voor mij verbergt, want ik lig in mijn oude bestaan dwars tegen deze geboden in. Wat een onbekwaamheid in eigen ogen! Wij menen allen te weten wat goed en kwaad is. Dat is onze wortelzonde uit het paradijs. Daar wilden wij als God zijn kennende het goed en het kwaad. Dat werkt na. Wij menen te weten, wat goed en kwaad is en wij weten het niet zonder des Heere. Dit betekent niet dat God Zijn geboden niet zou gegeven hebben O neen die zijn er, maar dit betekent wel, dat 't Gods geboden zijn en de geboden zonder de God der geboden in onze hand of verdwijnen óf verworden tot menselijk gehanteerde regels! 't Zijn Gods geboden, die door God voortdurend moeten worden uitgelegd, toegepast, voorgehouden. Wij hebben dus licht van boven nodig, - gemeente - om Gods geboden te verstaan. Anders zijn zij voor ons verborgen. Ontdek mijn ogen, dat ik aanschouwe de wonderen van Uw Wet! Dat is de levende betrekking op 't Woord Gods. 't Wordt dan ons reisboek. Gods inzettingen worden onze gezangen ten tijde onzer vreemdelingschapen. Hoe nodig is het ook in onze gemeente te betuigen en te bidden. Ik ben een vreemdeling op de aarde, verberg Uw geboden voor mij niet.

't Gevaar is er aan alle kanten, dat onze gemeente, onze kerk op de aarde thuis raakt, dat ze in de wereld en van de wereld wordt. De kerk maakt zich op door middel van haar apostolaat de wereld te kerstenen en voor Christus te gewinnen. Het ideaal is schoon en de roeping groot. Maar ze doet dat op een wijze, dat de wereld niet hoort, al preekt ze nog zo actueel en nog zo fris! Waarom niet? Omdat de kerk op aarde een vreemdeling moet zijn. Dan is zij vruchtbaar. Dan oordeelt ze door haar getuigenis, door haar prediking, hetzij de wereld hoort of niet! Wanneer de kerk verwereldlijkt - en dit proces is in volle gang - verraaft zij haar geheim. Want haar leven is met Christus verborgen in God. De nood der kerk is de nood van haar prediking! De kerk moet niet werelds worden, niet op een wereldse wijze lokken, maar het Woord prediken en niets dan 't Woord van de levende God. Alle franje aan dat Woord - om ergenissen te overwinnen - is veroordeeld. Dat wij - gemeente --- meer beducht zijn voor de eer van God, dan voor de eer van mensen! Dat wij beven voor het Woord Gods, want dat zal de wereld oordelen. Dat is de roeping! En bidt gij voor Uw dienaren, dat zij 't aandurven de volle ergernis van 't Kruis te prediken en niemand naar de ogen te zien! Bidt u voor hen, die U dienen in de ambten, dat God Zijn geboden niet voor hen verbergt. Wanneer God Zijn Woord en geboden voor ons verbergt - zijn wij verloren. Dan menen wij in te gaan en komen voor eeuwig om met onze schaduwbeelden, die geen werkelijkheid zijn. Dat is af te bidden - gemeente! Maar wanneer de bediening van de Heilige Geest vaardig ;over dienaar en gemeente, zal het in de prediking weerklinken: Dat is de weg, wandelt daarin! Dan gaat de kerk haar weg over de scherpe snede van de Waarheid Gods. Deze Waarheid is zo scherp als een scheermes. Daarover ligt haar weg. En die Waarheid Gods snijdt in en snijdt af de wereldgelijkvormigheid, die ontstellend is, maar snijdt niet minder in ons om de Farizeër open te leggen. Daar wandelt de Kerk Gods! Zijn wij uitnemender? In geen enkel opzicht! Wie aan de wurgende greep van de wereld ontkomt, omhelst vaak de Farizeër. Daarom snijdt dit Woord naar twee kanten en snijdt af alle godsdienst van 't: raak niet en smaak niet en roer niet aan; en van 't: ik ben heiliger dan gij. Zie de Kerk Gods zet haar tocht voort ook in dit jaar en zij heeft een goede en ruime toekomst. God zal haar leiden! Zijn Woord zal ook nu een lamp en een licht zijn. Zijn tegenwoordigheid in de wolkkolom en de vuurkolom zal er zijn. Want gewis: de Heere zal zijn volk en Zijn erfdeel nooit begeven I Hij zal zijn als een verkwikking, wanneer de zon der verdrukking ons doet uitdrogen; Hij zal zijn tot een licht, wanneer ge in 't duister ronddwaalt. Wanneer u ziet op wat u bent en wat u zijn moest, u zou alle moed verliezen. Maar zie nu op

de Overste Leidsman en Voleinder des geloofs en der vreemdelingschappen Jezus. Vat dan moed, gij allen die God vreest, want de reis kort op. U mag dit nieuwe jaar ingaan onder 't licht van het geboren Kind en de gegeven Zoon. Hij zal U niet begeven en Hij zal U niet verlaten.

Amen.

Gouda. G. BOER.